

Forsættelsen af Koncessionerne indenfor det Tidrum, for hvilket Koncessionen er givet for det Lotteri, for hvilket den udløber senest. Nu er der imidlertid — det er kun et personligt Skjøn — nogle af disse Lotterier, om hvilke Mindretallet har den Mening, at det ikke er saa hensigtsmæssigt at opretholde dem som andre, og det maa maasse i den Anledning være mig tilladt at nævne et Par Exempler. Jeg mener f. Ex. med Hensyn til Lotteriet til Fordel for Idiotanstalten paa gamle Bakkehus, at gjennem det fremhjælpest et Formaal, som det er hensigtsmæssigt og rigtigt fremdeles bliver gjort Fyldest, og at det er godt, at der er Midler til Stede til, at denne Anstalt opretholdes, men vi skjønte samtidig, at dette er en Anstalt, med Hensyn til hvilken det i fortrinlig Grad vil være rigtigt, at den bliver baaren af Staten, ligesom Staten bærer andre Anstalter her i Landet, Blindeinstituttet, Døvstummeinstituttet o. s. v., eller at den dog i hvert Tilfælde stilles i et saadant Forhold til Staten, som f. Ex. de Kellerske Institutioner — som Rigsdagen saa godt kjender — staa i til Staten. Jeg skjøner ikke rettere, end at det er urigtigt, at Idiotanstalten skal være henvist til at søge sin Indtægt ved Lotteridrift. Et andet Formaal, som er søgt gjort Fyldest ved Indtægt gennem Drift af Lotteri, er Fonden for Frederiksborg Slots Gjenopførelse. Frederiksborg Slots Gjenopførelse kan vel snart antages at være endt, og der vil i hvert Fald inden lang Tid komme et Tidspunkt, hvor det ikke vil være nødvendigt at skaffe Midler ad den Vej, ad hvilken Midlerne i sin Tid ere komne ind, forøvrigt efter en meget tarvelig Maalestok, nemlig ved Lotteri. Mindretallet har derfor ment, at der kunde være Grund til ikke at forlænge Koncessionen for disse Lotterier. Derimod have vi unegtelig forment, at saadanne Formaal, som, jeg skal kun eksempelvis nævne det, Læringsforeningen har sat sig, og det, som Selskabet for de danske Vaabenbrødre har sat sig, ere saa velgjørende, betydningfulde og vigtige, at det vil være rigtigt, at de paagjældende Foreninger vedblivende i fornøden Udstrækning ere i Besiddelse af de Midler, som ere nødvendige, for at disse Formaal kunne ske Fyldest i det Mindste i samme Udstrækning, hvori de ere skete Fyldest i den senest forløbne Tid. Vi have ikke kunnet skjønte, at det vilde være nogen let Sag for disse Institutioner at skaffe sig Midler ad nogen anden Vej end den, ad hvilken de i den sidst forløbne Tid have skaffet sig dem. Naar vi desuagtet have stillet vort Vædringsforslag saaledes, som det findes i Betænkningen, da er det, fordi

vi have ment at burde indtage en saadan Stilling til Sagen, at der kunde være Sandsynlighed for, at man vilde indskrænke sig til at give dem en længere Levetid, og vi have da redigeret dette Vædringsforslag saaledes, at, hvis det skulde blive vedtaget, vil Justitsministeren være i Stand til indtil Udgangen af Finantsaaret 1890—91 at kunne give Koncession til de Lotterier, som han finder opfyldte saadanne Formaal, som det vilde være rigtigt, at man støtter til Anskaffelsen af de fornødne Midler, medens han paa den anden Side vil være i Stand til at kunne undlade Forlængelsen af Koncessionerne for saadanne Lotterier, som han ikke maatte anse for saa nødvendige som de af mig nævnte. Hermed tror jeg at have forklaret Mindretallets Stilling til Sagen, og jeg vil anbefale, at man gaar den af os anviste Vej. Skulde man gaa den af Flertallet anviste Vej og vedtage det Vædringsforslag, som Flertallet har stillet til § 1, da ser jeg ikke rettere, end at, reelt taget, maa Mindretallets Forslag være bortfaldet. Jeg skjøner ikke, at Mindretallet da kan sætte nogen Pris paa at se sit Forslag komme til Afstemning, men vi maa saa foretrække, at vi ved Sagens endelige Behandling her i Thinget stemme mod Lovforslagets Vedtagelse.

Winther: Jeg har tiltraadt det Forslag, som er stillet i Betænkningen under Nr. 1, og har ikke fundet Anledning til at indtage nogen særegen Stilling, men jeg vil kun tillade mig at gjøre den Bemærkning, at jeg anser det for det Heldigste, at Bevillingsvæsenet indskrænkes paa ethvert Omraade saa meget som muligt, og her er der jo et Tilfælde, hvor Administrationen selv aldeles ikke sætter Pris paa at beholde denne Bevillingsmyndighed. Jeg vilde altsaa have anset det for heldigst, at man aldeles havde negtet Regjeringen Ret til at give nogen som helst Bevilling til slige Foretagender, og, hvis der skulde findes Anledning til at stifte et saadant Lotteri eller lade et alt bestaaende Lotteri fremdeles blive bestaaende, saa kunde det jo ske ved Lov. Saa var Regjeringen fri for dette Overhæng, hvorom vi hørte den høitserede Minister ved en tidligere Leilighed beklage sig, og paa den anden Side havde Lovgivningsmagten forbeholdt sig at tage alle fornødne Hensyn under de til enhver Tid værende Forhold. Dette vilde jeg altsaa have anset for det Heldigste, men jeg har ikke ment, at det vilde være til nogen Nytte i dette Dødblik at stille noget Forslag i saa Henseende. Derfor som man endelig vilde være fri for altfor mange Love af den Art, naar de tillige skulle omfatte Tombolaer, kunde man jo lade Lov-